

<p><u>Talmud Bava Batra 17a</u></p> <p><u>Incidental to the discussion of the verse “And God blessed Abraham with everything” (Genesis 24:1), the Gemara states that the Sages taught: There were three people to whom the Holy One, Blessed be He, gave already in this world a taste of the World-to-Come. They are: Abraham, Isaac, and Jacob. Abraham, as it is written with regard to him: “And the Lord blessed Abraham with everything” (Genesis 24:1). Isaac, as it is written with regard to him: “And I have eaten from everything” (Genesis 27:33). Jacob, as it is written with regard to him: “Because I have everything” (Genesis 33:11). This teaches that already in their lifetimes they merited everything, i.e., perfection.</u></p>	<p>תנו רבנן שלשה הטעימן הקב"ה בעולם הזה מעין העולם הבא אלו הן אברהם יצחק ויעקב אברהם דכתיב ביה) בראשית כד, א (בכל יצחק דכתיב ביה) בראשית כז, לג (מכל יעקב דכתיב ביה) בראשית לג, יא (כל</p>
<p>There were three people over whom the evil inclination had no sway. They are: Abraham, Isaac, and Jacob, as it is written with regard to them, respectively: “With everything,” “from everything,” “everything.” The completeness of their blessings means that they did not have to contend with their evil inclinations. And some say that even David was not subject to his evil inclination, as it is written: “And my heart has died within me” (Psalms 109:22), meaning that the evil inclination in his heart was nullified as if his heart had died. And how does the other authority, who does not include David in his list, explain this verse? He is mentioning his travails. David means to say that his heart died within him owing to all the suffering that he endured, but he says nothing about his evil inclination.</p> <p>The Sages taught: There were six people over whom the Angel of Death had no sway in their demise, and they are: Abraham, Isaac, and Jacob, Moses, Aaron, and Miriam. Abraham, Isaac, and Jacob, as it is written with regard to them, respectively: “With everything,” “from everything,” “everything”; since they were blessed with everything they were certainly spared the anguish of the Angel of Death. Moses, Aaron, and Miriam, as it is written with regard to them that they died “by the mouth of the Lord” (Numbers 33:38; Deuteronomy 34:5), which indicates that they died with a kiss, and not at the hand of the Angel of Death.</p>	<p>שלשה לא שלט בהן יצר הרע אלו הן אברהם יצחק ויעקב דכתיב בהו בכל מכל כל ויש אומרים אף דוד דכתיב) תהלים קט, כב (ולבי חלל בקרבי ואידך צעריה הוא דקא מדכר</p> <p>תנו רבנן ששה לא שלט בהן מלאך המות ואלו הן אברהם יצחק ויעקב משה אהרן ומרים אברהם יצחק ויעקב דכתיב בהו בכל מכל כל משה אהרן ומרים דכתיב בהו) במדבר לג, לח (על פי ה'</p>
<p>The Sages taught: There were seven people over whom the worm and the maggot had no sway, and they are: Abraham, Isaac, and Jacob, Moses, Aaron and Miriam, and Benjamin, son of Jacob. Abraham, Isaac, and Jacob, as it is written with regard to them, respectively: “With everything,” “from everything,” “everything.”</p>	<p>תנו רבנן שבעה לא שלט בהן רמה ותולעה ואלו הן אברהם יצחק ויעקב משה אהרן ומרים ובנימין בן יעקב אברהם יצחק ויעקב דכתיב [בהו] בכל מכל כל</p>
<p><u>Bava Batra 16b</u></p> <p>The Gemara comments that this disagreement is parallel to a dispute between <i>tanna'im</i>: The Torah states: “And the Lord blessed Abraham with everything [bakkol]” (Genesis 24:1), and the Sages disagree about what <i>bakkol</i> means. Rabbi Meir says: The blessing is that he did not have a daughter. Rabbi Yehuda says: On the contrary, the blessing was that he had a daughter. Others say: Abraham had a daughter and her name was Bakkol.</p>	<p>כתנאי) בראשית כד, א (וה' ברך את אברהם בכל מאי בכל רבי מאיר אומר שלא היתה לו בת רבי יהודה אומר שהיתה לו בת אחרים אומרים בת היתה לו לאברהם ובכל שמה</p>
<p>Rabbi Elazar HaModa'i says: Abraham our forefather was so knowledgeable in astrology [itztagninut] that all the kings of the East and the West would come early to his door due to his wisdom. This is the blessing of <i>bakkol</i>, that he possessed knowledge that everybody needed. Rabbi Shimon ben Yoḥai says: A precious stone hung around the neck of Abraham our forefather; any sick person who looked at it would immediately be healed. When Abraham our forefather died, the Holy One, Blessed be He, hung this stone from the sphere of the sun, which from that point on brought healing to the sick. Abaye said: This explains the adage that people say: As the day progresses, sickness is lifted.</p>	<p>רבי אלעזר המודעי אומר איצטגנינות היתה בלבו של אברהם אבינו שכל מלכי מזרח ומערב משכימין לפתחו רבי שמעון בן יוחי אומר אבן טובה היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו שכל חולה הרואה אותו מיד מתרפא ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם תלאה הקדוש ברוך הוא בגלגל חמה אמר אבבי היינו דאמרי אינשי אידלי יומא אידלי קצירא</p>

<p>Alternatively, what is the blessing of <i>bakkol</i>? That Esau did not rebel in Abraham's lifetime, that is to say, as long as Abraham lived Esau did not sin. Alternatively, the blessing of <i>bakkol</i> is that Ishmael repented in Abraham's lifetime. The Gemara explains: From where do we derive that Esau did not rebel in Abraham's lifetime? As it is written: "And Jacob was cooking a stew and Esau came in from the field and he was faint" (Genesis 25:29), and a <i>baraita</i> taught: On that day Abraham our forefather passed away, and Jacob our forefather prepared a lentil stew to comfort Isaac, his father, as it was customary to serve mourners lentil stew.</p>	<p>דבר אחר שלא מרד עשו בימיו דבר אחר שעשה ישמעאל תשובה בימיו שלא מרד עשו בימיו מנלן דכתיב) בראשית כה, כט (ויבא עשו מן השדה והוא עיף ותנא אותו היום נפטר אברהם אבינו ועשה יעקב אבינו תבשיל של עדשים לנחם את יצחק אביו</p>
<p>Sfat Emet, Genesis, Chayei Sara, Section 6</p> <p>In Midrash Tanhuma on the verse "Abraham was old, advanced in years, and the LORD had blessed Abraham in all things." It says: Scripture states elsewhere in allusion to this verse: <i>Bless the Lord, O my soul. O Lord my God, Thou art very great; Thou art clothed with glory and majesty</i> (Ps. 104:1). What prompted David to bless the Holy One, blessed be He, with his soul? He did so because the soul sees but is not seen, and the Holy One, blessed be He, sees but is not seen. Hence, the soul that sees but is not seen praised the Holy One, blessed be he, who sees but is not seen. The explanation is that the Blessed Holy One bestowed a soul in the human which is supernatural, and a person is incapable of really understanding their soul. Thus a person is driven to believe that even though it is impossible to really understand Gd's Blessed Glory, nevertheless it is possible to cleave to it, in the same way that the human body cleaves to its soul. Thus the soul is uniquely capable of blessing Gd. And that is what is implied when the midrash states that Avraham innovated elderliness/<i>zikhah</i>. Elder here means that he acquired wisdom. The essence of this is to apprehend even in this world the enlightenment of the World to Come. And the wise will understand.</p> <p>The request of Eliezer was simply that he should not be delayed, Gd forbid, in the mission of his master. Similarly, every individual needs to recognize that they are emissaries in this world to do the will of their Creator. And Similarly, the oath that every individual takes, to be righteous and not to be wicked. And in truth, one has not completed their mission until they act to move from cursed to blessed by way of faith, and I have already written about this elsewhere at length.</p>	<p>בראשית, חיי שרה, ו' תרל"ו ב"ה</p> <p>במדרש תנחומא על פסוק ואברהם זקן ברכי נפשי את ה' כו' מה הקב"ה רואה ואינו נראה כו' פי' שהקב"ה נתן באדם נפש אשר היא למעלה מהטבע ואין האדם יכול להשיג בחי' נפשו. כדי שיאמין כי אף שאין להשיג כבודו ית' עכ"ל יכולין לדבק בו. כאשר גוף האדם נדבק בנפשו. ומצד הנפש יכול לברך את ה' כנ"ל. וז"ש שאברהם חידש זקנה פי' זקן שקנה חכמה. הענין הוא להשיג בעוה"ז הארת עוה"ב והמשכיל יבין :</p> <p>בקשת אליעזר ה' רק שלא יהי' הוא מעכב ח"ו בשליחת אדונו. וכן צריך כל א' לידע כי הוא שליח בעוה"ז לעשות רצון בוראו. וגם השבועה משביעין לכל אדם תהי' צדיק ואל תהי' רשע כו'. ובאמת אין נגמר השליחות עד שפועל לצאת מכלל ארור לברוך ע"י האמונה וכבר כתבתי בזה במ"א באורך</p>
<p>Tanhuma Chayei Sara 3</p> <p>And Abraham was old, well stricken in age (Gen. 24:1). Scripture states elsewhere in allusion to this verse: <i>Bless the Lord, O my soul. O Lord my God, Thou art very great; Thou art clothed with glory and majesty</i> (Ps. 104:1). What prompted David to bless the Holy One, blessed be He, with his soul? He did so because the soul sees but is not seen, and the Holy One, blessed be He, sees but is not seen. Hence, the soul that sees but is not seen praised the Holy One, blessed be he, who sees but is not seen. Similarly, the soul guards the body and the Holy One, blessed be He, guards the entire universe. It is fitting, therefore, that the soul which guards the body should praise the Holy One, blessed be He, who guards His world. What is the meaning of the verse <i>O Lord my God, Thou art very great</i>? R. Eleazar explained it thus: "You were great before You created Your world, but Your greatness was magnified after You created Your world," as it is said: <i>Thou art very great</i>.</p>	<p>חיי שרה, סימן 3</p> <p>ואברהם זקן. זה שאמר הפתוב: ברכי נפשי את ה' תהלים קד, א. (מה ראה דוד לברך הקדוש ברוך הוא בנפשו? שהנפשו רואה ואינה נראית, והקדוש ברוך הוא רואה ואינו נראה. תקלס נפש שרואה ואינה נראית להקדוש ברוך הוא שרואה ואינו נראה. הנפש משמרת את הגוף, והקדוש ברוך הוא משמר את העולם כולו. תקלס נפש המשמרת את הגוף להקדוש ברוך הוא שהוא משמר את עולמו וכו'. מה הוא ה' אלהי גדלת מאד. דרש רבי אלעזר, גדול היות עד שלא בראת עולמך. ומאימתי נתגדלת? משבראת עולמך, שנאמר: ה' אלהי גדלת מאד .</p>
<p>Sfat Emet "Eliezer is Canaan (who is cursed as a slave in the Gen. 10:25), but because he served his master faithfully, he moved from the category of</p>	<p>שפת אמת חיי שרה תרלד במדרש ע"י ששרת אותו צדיק באמונה יצא מכלל ארור לברוך. וכן בכל איש ע"י אמונה</p>

<p>cursed to that of blessed. “ And so too, every individual has appropriate faithfulness in serving the Blessed Name, Master of All. Without question, that person goes from cursed to blessed, and is even able to remove all creatures from the category of cursedness. As is written that once exiled, the curse of every day is great, but by way of faith in the Blessed Name, every matter can be extracted and turned into blessing.</p>	<p>כראוי לעבודת השי"ת אדון כל. בודאי יוצא מכלל ארור לברוך וכן יוכל להוציא כל הנבראים מקללה. שכי"ל שבגלות כל יום קללתו מרובה. וע"י אמונה בהשי"ת יוכל להוציא כל דבר לברכה. ואיתא עבד משכיל ימשול בבוני מביש דרשו ז"ל על עבד אברהם. ונוכל לפרש כי בימות החול נקראו עבדים ובשבת בניי. ומ"מ הכנה לשבת הוא עבודה בחול. עבד משכיל בחול זוכה לבוא לשבת. ע"י שעובד בלב שלם ומשתוקק להתקשר בהשי"ת ולהטות כל המעשים אליו ע"ז זוכה להרגיש קדושת שבת ע"י הבושה שמבין שאינו כדאי לקבל שבת כראוי וע"י הבושה מתקרב להשי"ת וזוכה לקדושת שבת כנ"ל. וזה עבד משכיל ימשול בבוני מביש כנ"ל:</p>
	<p><u>בראשית רבה (וילנא) פרשת חיי שרה</u> <u>פרשה ס סימן ז</u> אמר רבי יוסי בן רבי דוסא פנען הוא אליעזר, ועל ידי ששרת אותו צדיק באמונה יצא מכלל ארור לכלל ברוך. ויאמר בוא ברוך ה', אמר רבי יעקב בשם רבי יוחנן דבית גוברין עבד לה אפטרחה, ומה אם אליעזר על ידי ששרת את הצדיק באמונה יצא מכלל ארור לכלל ברוך, ישאל שיעושו חסד עם גדוליהם ועם קטניהם בידיהם ורגליהם, על אחת כמה וכמה. (<u>בראשית כד, לא</u>): (למה תעמד בחוץ, אין כבודך שמשב בחוץ). <u>בראשית כד, לא</u>: (ואנכי פניתי הבית, מטנפת של עבודת כוכבים.</p>